

Vigesimus

De origano & thymo & melle attico: & conyza: & Iouis flore: & helenio: & ambrotono: & leucantemo.

Cap. x.

Quidam & origano incoronamētis spēs. Alterius. n. nullū semē. id aut cui odor est creticū uocat. Toidē & thymi: candidū ac nigricās. Floret at circa solstitia: cū & apes decerpūt. & auguriū mellis est. prouentū. n. sperāt apiarii large florēte eo. Lædī hymbribus amitit q̄ florē. Semen thymi nō pōt deprehendi: cū origani perq̄ minutū nō tamen fallat. Sed qd̄ itereft id occultasse naturā: In flore ipso itelligitur: fatoq; eo nascitur. Quid nō tētaure hoies: Mellis attici ī to ro orbe sūma laus existimatur. Ergo trāslatū est ex attica thymū: & uix floro (uti docemus) fatū. Sed aliarū naturā obstitit: nō durāte attico thymo: nisi ī afflatu maris seratur. Erat qdē hęc opinio antiq̄ in oī thymo. Ideoq; nō nasci in arcadia. Tūc oleā nō putabāt gigni: nisi itra trecēta stadia a mari. Thy mis qdem nūc ēt lapideos campos in puincia narbonēsi refertos scimus. Hoc pene solo reddito e lō ginq̄uis regionibus pecudū milibus cōueniētibus ut thymo uescātur. Et cōnizæ duo genera ī coro namētis: mas & fœmina. Differētia ī folio. Tenuius fœminæ & cōstrictius angustiusq;. Imbricatū ma ris & ramosius. Flos quoq; magis splēdet eius. Serotinus utriq; post arcturū. Mas odore grauior. Fœmina acrior. Et ideo cōtra bestiarū morsus aptior. Folia fœminæ mellis odorē habent. Masculæ ra dix a q̄sdā libanotis appellatur: de qua diximus. Et rātū folio coronāt Iouis flos: amaracus: hermero calles ambrotonū: heleniū: sifymbriū: serpillū. Oīa surculosa rosæ modo. Colore tantū modo placet Iouis flos: odor abest sicut & illi q̄ græce phlox uocatur. & ramis aut & folio odorata sūt excepta ser pillo. Helenium e lachrymis Helenæ dicitur natū. Et ideo in helena insula laudatissimū. est at frutex humi se spergēs dodratalibus ramulis: folio simili serpillo. Abrotonū iucūdi odoris est & grauis. Flo ret æstate. Flos aurei coloris. Vacuū spōte puenit. Cacumine suo se ppagat. Seritur at semine melius q̄ radice aut surculo. Semine quoq; nō sine negocio plantaria trāserūtur. Sic & adoniū. Vtrūq; æsta te. Alfiosa enim admodū sūt: & sole nimio lædūtur. Sed ubi cōualuere ritu uitis fruticant. Ambroto no simile odore leucanthemum est flore albo foliosum.

Interle
gitur

De amaraco uel sansuco: & nyctegreto: & meliloto: & uiola alba: & codiamino & de siluestribus bulbis: & heliochryso: & lychnis: & de herbis citra mare.

Cap. xi.

Amaracū Diocles medicus & sicula gens appellauere quod ægyptus & syria sansucū. Serif utroq; genere & semine et ramo: uiuacius p̄dictis et odore melius. Copiosū amaraco æq̄ q̄ ambrotono semen. Sed ambrotono radix una: et alte descendens: cæteris ī sūmo terræ leuiter hærens. Reliquorū satio autūmno fere incipiēte: necnō et uere q̄busdā locis quæ umbra gau dent et aqua ac fimo. Nyctegreton iter pauca miratus est Democritus: coloris ignei: follis spinæ: nec a terra se attollentē: præcipuāq; in gedrosia narrat. Eruitur post æquinoctiū uernum radicitus. Sicca turq; ad lunā. xxx. dies: ita lucens noctibus. Magos parthorumq; reges uti hac hærbā ad uota suscipitē da. Eandem uocari chenamychon: quoniā anseres a primo conspectu eius expauescāt. Ab aliis nycti lopa: quoniā e longinquo noctibus fulgeat. Melilotos ubiq; nascitur: Laudatissimū tamē in attica. Vbicunq; uero recēs: nec candicans: et croco q̄ similima. Quāquā in italia odoratior et candida. Flore prima uer nunciātium uiola alba. Tepidioribus uero locis etiā hyeme emycat, postea quæ appellatur et purpurea. proxie flāmēa: q̄ et flox uocatur: siluestris dūtaxat. Codiaminon bis anno. uerre et autū no. Aestates hyemesq; fugit. Seriores supradictis aliquādo narcifus: et lilium trās maria: Et ī italia q̄ dē ut diximus per rosam. Nam in græcia tardius etiamnum anemone. est aut hęc siluestriū bulboꝝ flos: aliaq; q̄ quæ dicitur ī medicinis. Sequitur oenanthe: melanion: ex siluestribus helichryfos. Dein de alterū genus anemones quæ limonia uocatur. post hanc gladiolus comitatus hyacinthis. Nouissi ma rosa. eadē prima deficit: excepta fatiua: Cæterū hyacinthus maxime durat: et uiola alba: et oenan the Sed hęc ita si deuulsa crebro phibeatur in seminibus. Nascitur locis tepidis. Odor idē ei qui ger minantibus uis. atq; inde nomen. Hyacinthū comitatur fabula duplex: luctū præferens eius: quem appollo dilexerat: aut ex aiacis cruore editi: ita discurentibus uenis ut græcæ litteræ figura ea lega tur inscripta. Helichryfos florem habet auro similem: folium tenue: cauliculum quoq; gracilem: sed durum. Hoc coronare se magi si et unguenta sūmantur ex auro: quod apyron uocant: ad gratiam quoq; et uitæ gloriam pertinere arbitrātur. et ueni quidē flores hi sūt. Succedūt illis æstiu lychnis: et iouis flos et alterum genus lilii. Item tiphyon et amaracus: quē phrygium cognoiant: sed maxime spectabilis pothos. Duo genera huius. Vnū cui flos hyacinthi est. Alterū candidius qui fere nascitur ad tumulos quoniā fortius durat. et iris æstate florens. abeunt et hi marcescuntq;. alii rursus subeūt autumno. Tertium genus lilii: et crocus: et orisin in utroq; genere: unum hebes: alterū. odoratū. pri mis omnia hymbribus emicantia. Coronarii quidem et spinæ flore utuntur Quippe cū spinæ albæ cauliculi inter oblectamēta gulæ quoq; cōdiantur. Hic est trans maria ordo floꝝ. In italia uolis suc cedit rosa. Huic iteruenit lilium Rosam cyanus excipit Cyanum amarāthus Nā uincaperuinea sem

amatan
tum

phlogion

iphyon

x iiii